

- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytania 1 i 2 ma znaczenie, że owa osoba trzecia dokonuje wskazanych czynności w sposób powtarzający się, każdego dnia wykonuje przy użyciu swej wyszukiwarki łącznie 100 000 „przekazanych” poleceń wyszukiwania użytkowników i uzyskane wyniki udostępnia użytkownikom w sposób opisany powyżej?
- 4) Czy art. 7 ust. 5 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że powtarzające się i systematyczne wtórne wykorzystanie nieistotnej części zawartości bazy danych jest niedopuszczalne, gdy wiąże się to z działaniami, które nie są zgodne ze zwykłym użytkowaniem lub poważnie naruszają uzasadnione interesy producenta bazy danych, czy też wystarczy w tym zakresie powtarzające się lub systematyczne wtórne wykorzystanie?
- 5) Jeśli konieczne jest wystąpienie powtarzającego się lub systematycznego wtórnego wykorzystania:
- jakie znaczenie ma sformułowanie „systematyczne”?
 - czy systematyczne wtórne wykorzystanie ma miejsce wówczas, gdy jest ono dokonywane w oparciu o elektroniczne przetwarzanie danych?
 - czy ma przy tym znaczenie, że używana jest metapoziomowa wyszukiwarka specyficzna w sposób opisany powyżej?
- 6) Czy art. 7 ust. 5 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim zakaz nie ma zastosowania, gdy osoba trzecia w sposób powtarzający się udostępnia użytkownikom jego metapoziomowej wyszukiwarki jedynie nieistotne części zawartości bazy danych w odniesieniu do jednego polecenia wyszukiwania?
- 7) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy ma to zastosowanie również wówczas, gdy powtarzające się wtórne wykorzystanie owych nieistotnych części oddziałuje kumulatywnie w ten sposób, że poszczególnym użytkownikom udostępnia się łącznie istotną część zawartości bazy danych?
- 8) Czy art. 7 ust. 5 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przesłanki tego przepisu są spełnione w przypadku wystąpienia działań niedopuszczalnych, prowadzących do tego, że poprzez kumulatywne oddziaływanie wtórnego wykorzystania publicznemu kręgowi odbiorców udostępniana jest całość lub istotna część zawartości chronionej bazy danych, czy też ponadto musi zostać wykazane, że owe działania są niezgodne ze zwykłym użytkowaniem lub poważnie naruszają uzasadnione interesy producenta bazy danych?
- 9) Czy należy przyjąć, że poważnie naruszona zostaje inwazyjność osoby, która utworzyła bazę danych, gdy podjęte zostały wskazane powyżej działania?

(¹) Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken (Niemcy) w dniu 10 maja 2012 r. — Lokman Emrek przeciwko Vlado Sabranovic

(Sprawa C-218/12)

(2012/C 243/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lokman Emrek

Strona pozwana: Vlado Sabranovic

Pytania prejudycjalne

- Czy art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001 (¹) zakłada w przypadkach, w których obecność w Internecie przedsiębiorcy spełnia wymóg kierowania działalności dalszą nieformalną przesłankę, że konsument został zachęcony do zawarcia umowy przez prowadzoną przez przedsiębiorcę stronę internetową, że obecność w Internecie musi tym samym mieć przyczynowy charakter dla zawarcia umowy?
- O ile konieczna jest przyczynowość między przesłanką kierowania działalnością i zawarciem umowy: Czy art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001 zakłada ponadto zawarcie umowy przy pomocy środków sprzedaży na odległość?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 9 maja 2012 r. — Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr przeciwko Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(Sprawa C-219/12)

(2012/C 243/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Strona pozwana: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Przy udziale: Thomas Fuchs

Pytania prejudycjalne

Czy eksploatacja dołączonego do sieci modułu fotowoltaicznego bez własnego systemu magazynowania energii elektrycznej na służącym prywatnym celom mieszkalnym domu jednorodzinnym lub obok niego, który to moduł jest pod względem technicznym zamontowany w ten sposób, że wytwarzanie energii elektrycznej nie przekracza stale ilości energii elektrycznej ogółem zużytej przez użytkownika modułu do celów prywatnych w domu jednorodzinnym, stanowi „działalność gospodarczą” użytkownika modułu w rozumieniu art. 4 szóstej dyrektywy 77/388 (1)?

(1) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België (Belgia) w dniu 11 maja 2012 r. — Belgacom NV przeciwko Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN) i in.

(Sprawa C-221/12)

(2012/C 243/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgacom NV

Strona pozwana: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Uczestnicy: Telenet NV, Telenet Vlaanderen NV, Telenet Group Holding NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 TFUE i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo mające siedzibę w Belgii może powołać się przed sądem belgijskim na podstawowe zasady prawa Unii, w szczególności na obowiązek przejrzystości wywodzony z powyższych artykułów, w związku z porozumieniem niewchodzącym w zakres obowiązywania dyrektyw w sprawie zamówień publicznych, na podstawie którego władze belgijskie przenoszą prawa na inne przedsiębiorstwo belgijskie bez uprzedniego zorganizowania przetargu?
- 2) Czy dążenie do unikania naruszenia istniejących, jako takich bezspornych i bardzo specyficznych ram umownych między osobą prawną prawa publicznego a niekontrolowanym przez nią prywatnoprawnym przedsiębiorstwem albo zawarcie transakcji lub ugody w celu zakończenia istnieją-

cego sporu o interpretację wskazanych ram umownych — przy czym umowa ta wynika z praw, które zostały przyznane stronom na podstawie tymczasowego orzeczenia sądu w przedmiocie środków tymczasowych, i przy czym dana działalność państwowa bez takiej ugody może ponieść znaczną szkodę i obniżenie wartości, a konsumenci w międzyczasie pozostają bez dostępu do określonych usług — może być uważane za nadrzędny względ interesu ogólnego bądź przynajmniej za obiektywną podstawę uzasadnienia, która uprawnia osoby prawne prawa publicznego do nieorganizowania przetargu i bezpośredniego udzielenia zamówienia w drodze wyjątku i z odstępniem od zasady równego uprawnienia i zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, które są ustanowione w art. 49 TFUE i 56 TFUE?

- 3) Jeżeli na pytanie drugie może zostać udzielona odpowiedź twierdząca: czy powyższa transakcja lub powyższa ugoda, aby nie ograniczać wskazanych swobód podstawowych zagwarantowanych przez prawo Unii bardziej niż jest to konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu, muszą zostać ograniczone w wymaganym stopniu dla zakończenia powstałego sporu, czy też ze względu na przyszłe różnice zdań, które są racjonalnie i logicznie związane ze sporem, strony mogą zawrzeć wykraczającą ponad to ugody, która jednocześnie gwarantuje interesy konsumentów i obejmuje maksymalizację wartości danej działalności podlegającej przeniesieniu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 14 maja 2012 r. — Demir przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-225/12)

(2012/C 243/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: C. Demir

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 decyzji nr 1/80 (1) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten podlega zastosowaniu względem materialno- lub formalnoprawnej przesłanki dla pierwszego wjazdu na terytorium państwa członkowskiego, także wówczas gdy taka przesłanka — w niniejszej sprawie tymczasowe zezwolenie na pobyt — ma również na celu zapobieganie, przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pobyt, m.in. nielegalnemu wjazdowi i nielegalnemu pobytowi i w tym zakresie może być uznana jako środek w rozumieniu punktu 85 wyroku z dnia 21 października 2003 r. w sprawach C 317/01 i C 369/01 (2) Abatay i in., który może być zaostrożony?